

Vint-i-set colors i un vers perdut

Exposició de pintura | Cambra de la Propietat Urbana

AUTOR/A

Meritxell Jimenez

ORGANITZA

Associació
Amics del Museu
d'Art de Girona

Meritxell Jimenez (Barcelona, 1974) presenta *Vint-i-set colors i un vers perdut*, una mostra organitzada pels Amics del Museu d'Art de Girona i exhibida a la Cambra de la Propietat Urbana, del 2 al 20 de gener del 2026.

Com t'introdueixes en el món de la creació artística?

De la mà del meu pare. Ell era pintor, escultor, fotògraf, escriptor i amant de la literatura i de l'art. Solíem assistir a tots els actes culturals i exposicions de la ciutat. Tots els caps de setmana sortíem d'excursió a pintar a l'aire lliure: poblets, esglésies i racons. La nostra temàtica preferida era la natura.

Quin significat li dones a la creació?

Per a mi, crear és ser lliure, connectar amb l'essència més profunda de l'ànima. És abraçar amb força qui ets, des del respecte, l'amor i la consciència.

M'agrada jugar i, quan pinto, m'ho passo bé: experimento, em connecto o em desconnecto, però sempre des de la diversió i l'alegria.

Sento que les obres tenen vida pròpia i penso que aquest joc que he iniciat amb els meus pinzells continua amb l'espectador.

M'agrada que les persones se sentin lliures davant d'una creació: que es sorprenguin o s'horroritzin, que busquin, analitzin, gaudeixin o no, però amb total independència del que jo hagi volgut expressar, ja que crec que una obra adquireix el significat que li dona l'espectador.

La majoria de les persones, quan no reconeixen una forma, se senten perdudes i necessiten aferrar-se a alguna cosa tangible perquè mentalment puguin associar-la a una idea o a un concepte preconcebut.

La llibertat, en el fons, ens espanta, i acabem construint barreres mentals plenes de prejudicis que limiten la nostra imaginació. En alguns casos, tristament, només així ens sentim falsament segurs.

En el cas de la creació, és molt més divertit deixar-se portar, pensar menys i sentir més; senzillament fluir amb l'obra i amb el moment.

Quina és la teva temàtica habitual?

Les meves temàtiques artístiques aborden qüestions com la colorimetria de les formes naturals, l'abstracció impressionista-expressionista, la investigació dels materials de producció en relació amb l'entorn, i narratives compromeses amb la dona, el medi ambient i els valors ètics i socials.

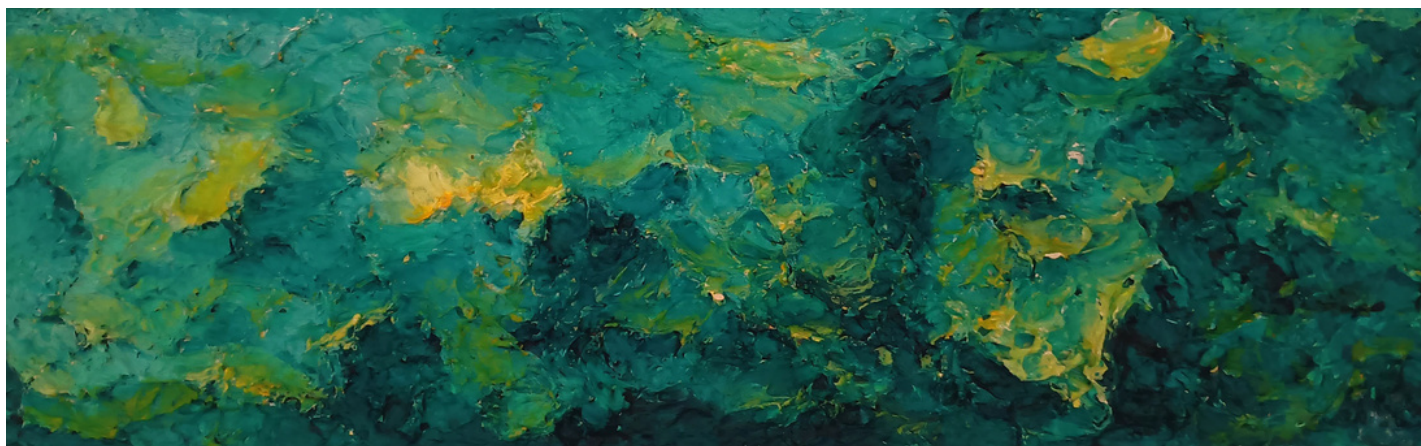
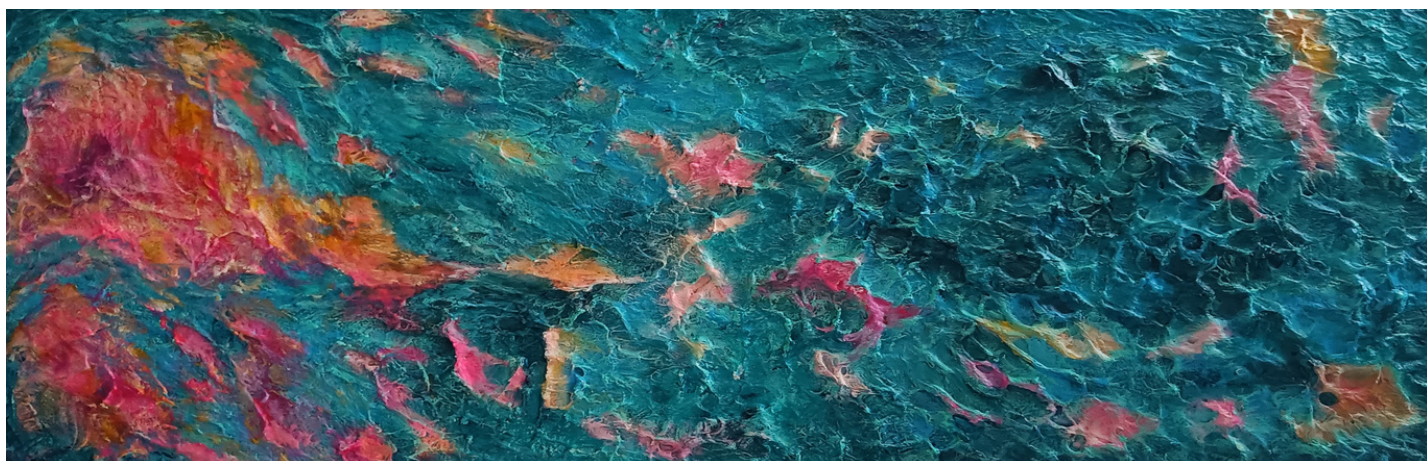

Com descriuries el teu estil?

Colorista, contemplatiu, interiorista, inquiet, lliure, alegre, expressionista i meditatiu.

Quins materials utilitzes?

Fusta, pintura acrílica i tot allò que m'inspiri en el moment.

Quins són els teus referents?

Gerhard Richter, Anselm Kiefer, Hilma af Klint, Cy Twombly, David Hockney, Edward Hopper, Turner, Amedeo Modigliani, Gabriele Münter, Cézanne, Sorolla, Berthe Morisot, Sonia Delaunay, entre molts altres.

Acaba la frase: Desitjo que el meu art...

...ompli d'alegria i colors els cors dels qui el contemplen.

